

НАРЕДБА № 19 ОТ 14 ДЕКЕМВРИ 2005 Г. ЗА ПРОФИЛАКТИКА, ОГРАНИЧАВАНЕ И ЛИКВИДИРАНЕ НА БОЛЕСТТА СИН ЕЗИК ПО ПРЕЖИВНИТЕ ЖИВОТНИ

В сила от 01.05.2006 г.

Издадена от Министерството на земеделието и горите

*Обн. ДВ. бр.5 от 17 Януари 2006г., изм. ДВ. бр.79 от 29
Септември 2006г.*

Раздел I. Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се определят мерките за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестта син език по преживните животни, както и контролът за изпълнението им.

Чл. 2. (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2006 г.) Националната ветеринарномедицинска служба (НВМС) незабавно обявява всеки случай на съмнение или потвърждение на наличие на болестта син език на територията на Република България, включително и пред Европейската комисия, по ред, определен с отделна наредба на министъра на земеделието и горите.

Раздел II. Мерки за профилактика

Чл. 3. За предпазване на страната от проникване и разпространение на болестта син език по преживните животни НВМС организира и провежда следните профилактични мерки:

1. периодични клинични прегледи на овце, отглеждани в граничните селища;
2. серологични изследвания на животни индикатори, отглеждани в граничните селища;
3. контрол върху отстрела на диви преживни животни и взимане на материали за лабораторни изследвания;
4. контрол върху видовия състав и популацията на вектора на болестта;
5. дезинфекция и дезинсекция на транспортните средства, превозващи животни.

Раздел III.

Мерки при съмнение за наличие на болестта

Чл. 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2006 г.) Ако в животновъден обект, в който се отглеждат преживни животни, не са наложени ограничителни мерки съгласно изискванията по тази наредба и има едно или повече животни, за които има съмнение, че са заразени от син език, ветеринарният лекар от НВМС, който контролира обекта, е длъжен:

1. незабавно да уведоми директора на регионалната ветеринарномедицинска служба, който от своя страна уведомява генералния директор на НВМС;

2. незабавно чрез утвърдените методи за изследване да потвърди или отхвърли наличието на болестта.

(2) Незабавно след обявяването на съмнението за наличие на болестта син език ветеринарен лекар от НВМС, който контролира обекта:

1. поставя животновъдния обект, за който се отнася съмнението, под официален ветеринарен контрол;

2. съставя списък, който съдържа:

а) животните от възприемчивите видове;

б) умрелите и заразените животни;

в) животните, за които има съмнение, че са заразени;

г) родените и умрелите животни през времето, за което има съмнение за наличие на болестта;

3. проучва и проверява данните от списъка по т. 2 при всяко посещение в животновъдния обект;

4. проверява и съставя списък на всички места, в които има благоприятни условия за обитаване и размножаване на вектора на болестта;

5. извършва епизоотично проучване съгласно изискванията по чл. 7;

6. редовно посещава животновъдния обект(и) и извършва клинични прегледи на животни, за които има съмнение, че са заразени, аутопсии на умрели животни, взема и изпраща проби за лабораторно потвърждение на болестта;

7. възбранява придвижването на животни в или от заразения животновъден обект;

8. при възможност разпорежда животните да се държат на места, защитени от проникване на вектора на болестта, в случаите, когато той е активен;

9. редовно третира с инсектицидни средства животните, сградите, в които те се отглеждат, и особено местата около обекта, обитавани от популациите на куликуидите;

10. предприема мерки за предотвратяване на масовото разпространение на вектора с помощта на инсектицидни препарати, като степента на третиране се определя съобразно репелентното действие на ветеринарномедицинския продукт и климатичните условия;

11. следи трупове на умрелите в животновъдния обект животни да бъдат унищожавани чрез изгаряне или закробване съгласно ветеринарно-санитарните изисквания при събирането и обезвреждането на отпадъци от животински произход, определени с отделна наредба на министъра на

земеделието и горите.

(3) Собственикът или управителят на животновъдния обект до прилагането на мерките по ал. 2 предприема мерките по ал. 2, т. 7 и 8 за всички съмнително болни или заразени животни.

(4) Националната ветеринарномедицинска служба може да предприеме мерките, посочени в ал. 2, и за други животновъдни обекти, които е вероятно да бъдат заразени поради тяхното местонахождение, географско разположение или контакти със заразения животновъден обект или с обект, за който има съмнение за наличие на болестта.

(5) За резерватите и другите места в природата, където животните живеят свободно, НВМС освен мерките по ал. 2 прилага и други специфични мерки, одобрени от Европейската комисия.

(6) Мерките по ал. 2 не могат да бъдат отменени, докато съмнението за наличие на болестта син език не бъде отхвърлено.

Раздел IV.

Мерки за ограничаване и ликвидиране на болестта

Чл. 5. (1) Ваксинация срещу болестта син език не се разрешава освен в случаите и при условията, посочени в тази наредба.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2006 г.) При наличие на опасност от широко разпространение на болестта се извършва принудителна ваксинация, след уведомяване на Европейската комисия и със заповед на министъра на земеделието и горите. В заповедта се посочват:

1. географският регион, в който се провежда ваксинацията;
2. схемата на ваксинация;
3. видовете животни, подлежащи на ваксинация;
4. ограниченията върху придвижването и търговията с ваксинираните животни.

Чл. 6. (1) При потвърждаване на заболяването син език НВМС предприема следните мерки:

1. информира Европейската комисия за броя на животните, които трябва да се унищожат с цел предпазване от разпространението на болестта;
2. организира обезвреждането и унищожаването в екарисажи или чрез изгаряне на трупове съгласно изискванията на наредбата по чл. 4, ал. 2, т. 11;
3. налага мерките по чл. 4 във всички животновъдни обекти с преживни животни, които са на разстояние до 20 км от заразения животновъден обект, включени в предпазната зона, определена съгласно изискванията на чл. 10;
4. може да извърши ваксинация, като за това информира Европейската комисия;
5. извършва епизоотично проучване съгласно изискванията, посочени в чл. 7.

(2) Разрешава се придвижване на животни в зоната по ал. 1, т. 3 само при условия, определени от Европейската комисия.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба може да увеличи или намали зоната, посочена в ал. 1, т. 3, в зависимост от епизоотичните, географските, екологичните или метеорологичните обстоятелства, като за това информира Европейската комисия.

(4) Когато зоната по ал. 1, т. 3 се намира на територията на повече от една страна, границите ѝ се определят съвместно с ветеринарната служба на съответната страна.

(5) Зоната по ал. 1, т. 3 може да бъде определена и съгласно изисквания, определени от Европейската комисия.

Чл. 7. Епизоотичното проучване включва:

1. времето, през което вирусът на синия език е съществувал в животновъдния обект;

2. възможния произход на вируса в животновъдния обект и определяне на други животновъдни обекти, в които вероятно може да има заразени животни от същия източник;

3. наличие и разпространение на вектора;

4. данни за придвижване на животни от и към животновъдния обект и изнасяне на трупове от него.

Чл. 8. (1) Към НВМС се създава национален кризисен център за осъществяване на цялостна координация на мерките, необходими за осигуряване на възможно най-бързото ликвидиране на болестта син език и за провеждане на епизоотично проучване.

(2) Съставът, функциите и правилата за работа на националния кризисен център се определят със заповед на генералния директор на НВМС.

(3) Правилата за работа на националния кризисен център се определят в съответствие с правилата, определени от Европейската комисия.

Чл. 9. (1) Националната ветеринарномедицинска служба определя предпазна и надзорна зона, като взема под внимание епизоотичните, географските, екологичните и метеорологичните фактори, свързани с болестта син език, както и контролните мерки, които се осъществяват.

(2) Предпазната зона е с радиус най-малко 100 км около заразения животновъден обект.

(3) Надзорната зона е с радиус най-малко 50 км от външната граница на предпазната зона и в нея не са извършвани ваксинации срещу болестта син език през предшестващите 12 месеца.

(4) Когато зоните по ал. 2 и 3 са разположени на територията на повече от една страна, границите им се определят съвместно с ветеринарните органи на тези страни.

(5) Ако е необходимо, границите на зоните по ал. 2 и 3 се определят съгласно изисквания на Европейската комисия.

(6) Националната ветеринарномедицинска служба може след разрешение от Европейската комисия да измени границите на предпазната и наблюдаваната зона в зависимост от:

1. тяхното географско разположение и екологични фактори;
2. метеорологичните условия;
3. наличието и разпространението на вектора;
4. резултатите от епизоотично проучване съгласно изискванията по чл. 6;
5. резултатите от лабораторните изследвания;
6. прилагането на инсектицидни препарати.

Чл. 10. В предпазната зона НВМС предприема следните мерки:

1. съставя списък на обектите с преживни животни;
2. осъществява програма за епизоотичен надзор чрез изследване на животни индикатори - говеда (или други преживни, ако липсват говеда), както и върху популацията на вектора;
3. налага възбрана за придвижване на преживни животни в зоната, освен в случаите, когато се придвижват преживни от места в зоната, за които е абсолютно доказано, че няма циркулация на вируса или присъствие на вектор;
4. при необходимост разрешава извършване на ваксинация и идентификация на ваксинираните животни, като за това информира Европейската комисия.

Чл. 11. (1) В надзорната зона НВМС предприема мерките, посочени в чл. 10, ал. 1.

(2) В зоната по ал. 1 не се разрешава извършването на ваксинация срещу син език.

Чл. 12. Мерките по чл. 6, 9, 10 и 11 се прилагат, като се спазват правилата, определени от Европейската комисия.

Чл. 13. (1) По изключение може да се разреши придвижване на животни в и от предпазната и надзорната зона след решение на Европейската комисия.

(2) Когато е взето решение по ал. 1, при търговията с преживни животни се прилагат изискванията, определени от Европейската комисия.

Чл. 14. Ако в даден регион болестта се е разпространила върху голям брой животни, НВМС предприема и допълнителни мерки, определени от Европейската комисия.

Чл. 15. Националната ветеринарномедицинска служба уведомява лицата, които отглеждат и търгуват с преживни животни в предпазната и надзорната зона, за всички наложени по тази наредба мерки.

Чл. 16. (1) (Изм. - ДВ, бр. 79 от 2006 г.) Диагностика на болестта син език се извършва в национална референтна лаборатория, посочена в приложението.

(2) Лабораторията по ал. 1:

1. сътрудничи с референтната лаборатория на Европейския съюз;
2. определя щам на вируса на синия език за целите на серологичното изследване и приготвя серум за откриване на антитела;
3. използва серуми и реагенти, които отговарят на изискванията за стандарти на Европейската общност;
4. съхранява и консервира изолати от вируса на синия език, получени от потвърдени случаи в страната;
5. (изм. - ДВ, бр. 79 от 2006 г.) включва се в редовни сравнителни тестове, организирани от националните лаборатории на страните членки за диагностика на болестта син език, посочени в приложението;
6. събира и сравнява данните за използваните диагностични методи и резултатите от тях, извършени в страните членки;
7. класифицира изолати от вируса на синия език, използвайки последните научни достижения с цел получаване на по-добра информация, относно епизоотологията на синия език;
8. извършва програма за надзор на заболяването при дивите преживни животни с цел предпазване от развитие на болестта;
9. съдейства за откриване на местата на произхода на заразяването със син език и изпраща изолати от вируса за потвърждаване на диагнозата, класификацията и епизоотологичните проучвания;
10. осигурява обучение и опреснителни курсове на работещите в лабораторията специалисти по отношение на уеднаквяване на диагностичната техника с другите страни членки;
11. обменя информация със световната лаборатория за диагностика на син език, определена от Международното бюро по епизоотии (МБЕ), в частност засягаща световното развитие на заболяването син език.

Чл. 17. Националната ветеринарномедицинска служба оказва съдействие на експерти от Европейската комисията при извършването на проверки относно прилагането на мерките по тази наредба.

Чл. 18. (1) Националната ветеринарномедицинска служба изготвя оперативен план (контингенс план) за действие, в който са указани начините за прилагане на мерките по тази наредба.

(2) Планът по ал. 1 трябва да осигурява необходимите съоръжения, оборудване, персонал и всички други подходящи средства за бързо ликвидиране на болестта.

(3) Планът по ал. 1 включва:

1. свикване на националния кризисен център за координация и предприемане на спешни мерки за ликвидиране на болестта;
2. създаване на регионални кризисни центрове за координация и контрол на предприетите спешни мерки на регионално ниво;
3. подробна информация за персоналната отговорност при предприемане на спешните мерки и квалификация на кадрите, отговарящи за тях;
4. възможност за незабавно уведомяване на лицата, които отглеждат и търгуват с животни, за наличието на болестта син език;
5. необходимата екипировка и материали за точно въвеждане и

изпълнение на спешните мерки;

6. инструкции, които посочват последователността на действията при предприемане на спешните мерки, включително унищожаване на трупове;

7. програма за обучение;

8. (изм. - ДВ, бр. 79 от 2006 г.) по отношение на диагностичните лаборатории:

а) указания за функциите им по провеждане на аутопсии;

б) изискванията към възможностите им да изпълняват конкретни серологични, хистологични тестове и прилагането на други диагностични методи;

в) указания за актуализиране на ползваните от тях бързи диагностични техники;

г) указания за бързо доставяне на пробите до диагностичната лаборатория.

9. информация за количеството ваксина, което ще е необходимо, в случай че се извършва спешна ваксинация;

10. изискванията за прилагането му.

(4) Планът по ал. 1 се представя на Европейската комисия за одобрение не по-късно от три месеца от влизането в сила на тази наредба.

(5) Националната ветеринарномедицинска служба прави изменения на плана по ал. 1 по предложение на Европейската комисия за провеждането му в съответствие с плановете на другите страни членки.

(6) Националната ветеринарномедицинска служба може да изменя плана по ал. 1 при промени в епизоотичната обстановка само след разрешение от Европейската комисия.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Вектор" е насекомо от вида Куликоидес имикола или всяко друго насекомо от рода Куликоидес, пренасящо вируса на синия език.

2. "Възбрана" е комплекс от временни ограничителни мерки, наложени върху животновъден обект(и), населени места и територии, в които има съмнение или е потвърдена заразна болест.

3. "Възприемчив вид" - всички преживни животни.

4. (изм. - ДВ, бр. 79 от 2006 г.) "Животно(и)" - животно(и), принадлежащо към възприемчивите видове, с изключение на диви преживни.

5. "Животновъден обект" е всяко място, където временно или постоянно се отглеждат или настаняват животни от възприемчивите видове.

6. "Животни индикатори" са възприемчиви към болестта син език животни, които се подлагат периодично на лабораторно изследване за доказване на антитела срещу причинителя на болестта.

7. "Инсектициден препарат" е препарат, който убива насекоми.

8. "Син език (инфекциозна катарална треска)" е вирусна инфекция по преживните животни, домашни и диви, която се предава чрез ухапване от кулекоиди.

9. "Контингенс план" - оперативен план за действие при спешна ситуация.

10. "Кризисен център" - ветеринарни лекари от НВМС, които въвеждат всички действия, предвидени в контингенс плана.

11. "Потвърждение" е потвърждаване наличието на болестта син език на определена територия на базата на лабораторни изследвания, а при широко разпространение на болестта - на базата на клинични и/или епизоотологични данни.

12. "Собственик или управител" е лице, което притежава животни или е отговорно за тяхното отглеждане срещу заплащане или безплатно.

13. "Съмнение" е появата на клиничен признак и епизоотологични данни, които дават достатъчно основание да се предполага наличие на болестта син език при преживни животни.

14. "Репелентно действие" е действие, чрез което се отблъскват насекомите.

15. "Серологично изследване" е лабораторно изследване на кръвен серум с цел диагностициране на болест.

Заклучителни разпоредби

§ 2. Наредбата влиза в сила от 1.05.2006 г.

§ 3. Наредбата се издава на основание чл. 47, ал. 3 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

§ 4. Тази наредба отменя Наредба № 33 от 2002 г. за профилактика и борба с болестта син език по преживните животни (ДВ, бр. 82 от 2002 г.).

Приложение към чл. 16, ал. 1

(Предишно Приложение към чл. 16, ал. 2, т. 5, изм. и доп. - ДВ, бр. 79 от 2006 г.)

Белгия:

Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (CODA) - Centre d'etudes et de recherches veterinaires et agrochimiques (CERVA)

Groeselenbergstraat 99 - Rue Groeselenberg 99

B-1180 Brussel - Bruxelles

Тел. (32-2) 375 44 55

Факс (32-2) 375 09 79

E-mail: pikervar.fgov.be

Дания:

Statens Veterinære Institut for Virusforskning

Lindholm
DK-4771 Kalvehave
Тел. (45) 55 86 02 00
Факс (45) 55 86 03 00
E-post: svivvetvirus.dk

Германия:
Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere
Anstaltsteil Tübingen
Postfach 11 49
D-72001 Tübingen
Тел. (49) 70 71 96 72 55
Факс (49) 70 71 96 73 03

Гърция:
Ministry of Agriculture
Centre of Athens Veterinary Institutions
Virus Department
Neapoleos Str. 25
GR-15310 Ag. Paraskevi
Athens
Тел. (30-1) 601 14 99/601 09 03
Факс (30-1) 639 94 77 8

Испания:
Centro de Investigacion en Sanidad Animal INIA-CISA
D. Jose Manuel Sanchez Vizcaino
Carretera de Algete-El Casar, km 8, Valdeolmos
E-20180 Madrid
Тел. (34) 916 20 22 16
Факс (34) 916 20 22 47
E-mail: vizcainoinia.es

Франция:
CIRAD-EMVT
Campus international de Baillarguet
BP 5035
F-34032 Montpellier Cedex 1
Тел. (33-4) 67 59 37 24
Факс (33-4) 67 59 37 98
E-mail: bastroncirad.fr

Ирландия:
Central Veterinary Research Laboratory
Abbotstown
Castleknock
Dublin 15
Ireland

Тел. (353-1) 607 26 79
Факс (353-1) 822 03 63
E-mail: reillypjindigo.ie

Италия:
CESME presso IZS
Via Campo Boario
I-64100 Teramo
Тел. (39) 0861 33 22 16
Факс (39) 0861 33 22 51
E-mail: CesmeIZS.it

Люксембург:
Centre d'etudes et de recherches veterinaires et agrochimiques (CERVA)
Rue Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles
Тел. (32-2) 375 44 55
Факс (32-2) 375 09 79
E-mail: pikervar.fgov.be

Холандия:
ID-DLO
Edelhertweg 15 8219 PH
Lelystad
Nederland
Тел. (0031-0320) 23 82 38
Факс (0031-0320) 23 80 50
E-mail: postkamerid.dlo.nl 9

Австрия:
Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren
Robert Kochgasse 17
A-2340 Modling
Тел. (43-2) 236 466 40-0
Факс (43-2) 236 466 40-941
E-mail: BATSB VetMoedlingcompuserve.com

Португалия:
Laboratório Nacional de Investigação Veterinária
Estrada de Benfica, 701
P-1549-011 Lisboa
Тел. (351) 21 711 52 00
Факс (351) 21 711 53 836
E-mail: dir.Inlvmail.telepac.pt

Финландия (Denmark):
Danish Institute for Virus Research
Lindholm

DK-4771 Kalvehave
Тел. (45) 55 86 02 00
Факс (45) 55 86 03 00
E-mail: svivvetvirus.dk

Швеция:
Statens veterinärmedicinska anstalt, SVA
S-751 89 Uppsala
Тел. (00-46) 18 67 40 00
Факс (00-46) 18 30 91 62
E-post: svasva.se

Великобритания:
Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road, Pirbright, Woking
Surrey GU24 0NF
United Kingdom
Тел. (44-1483) 23 24 41
Факс (44-1483) 23 24 48
E-mail: philip-mellor@bbsrc.ac.uk

Чехия:
Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road, Pirbright
Woking
Surrey GU24 0NF
United Kingdom

Естония:
Veterinaar-ja Toidulaboratoorium
Kreutzwaldi 3051006
Tartu

Кипър:
Ergasthrio Anajoraz gia tiz Asqeneiez twn Zwwn, Kthniatrizez Yphresiez, 1417
Leukwsia
(National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services, CY-1417
Nicosia)

Латвия:
Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs
Leļupes iela 3,
LV-1076 Riga

Литва:
Nacionalinė veterinarijos laboratorija

J. Kairiukscio g. 10
LT-2021 Vilnius

Унгария:
Orszagos Allategeszsegugyi Intezet (OAI),
Pf. 2., Tabornok u. 2.,HU-1581 Budapest

Малта:
Istituto Zooprofilattico dell'Abruzzo e Molise
Via Campo Boario
IT-64100
Teramo

Полша:
Laboratorium Zakladu Wirusologii Panstwowego
Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantow 57,
PL-24-100 Puiawy

Словения:
Nacionalni veterinarski institut, Gerbiceva 60,
SI-1000 Ljubljana

Словакия:
Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road, Pirbright
Woking
Surrey GU24 0NF
United Kingdom

Република България, Национална референтна лаборатория - Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт (НДНИВМИ), секция "Екзотични и особено опасни инфекции", София, бул. Ломско шосе 190.